

עת"א 38963/08/14 - העותרים, יוסי דוידוב נגד המשיבים, משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 38963-08-14 דוידוב(אסיר) נ'
משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת
האסיר ואח' עת"א 17941-08-14 דוידוב
נ' שירות בתי הסוהר

11 ספטמבר 2014

לפני כב' השופטת מיכל ברנט

העותרים	יוסי דוידוב (אסיר)
נגד	
המשיבים	1. משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר 2. מדינת ישראל

נוכחים:

העותר עו"ד ימימה אברמוביץ ממשרד עו"ד פלדמן ועו"ד חן מאירי
ב"כ המשיב עו"ד אילן רזניק ועו"ד מיטל שלמה כהן

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

שתי עתירות בפניי.

העותר נדון ל- 13 שנות מאסר שמניין מיום 31.1.06 בגין נסיון לרצח ונשיאת נשק.

בעתירה אחת עותר הוא לאפשר לו לצאת לחופשות.

לטענתו, הוא עצור משנת 2006, ממתין לשיבוץ בתוכנית רש"א, התנהגותו בכלא תקינה, הוא עובד במטבח הסגל, הוצא פעמיים בליווי לקבלת טיפול רפואי, הומלץ על ידי שב"ס לחופשות ודין בועדת השחרורים בעניינו קבוע ליום 18.9.14.

עמוד 1

עתירה נוספת עניינה ביצוע ניתוח פרטי בבית חולים אסותא לתיקון מחיצת האף לאור המלצות בית החולים מאיר מיום 23.1.14, כאשר מועד הניתוח נקבע לחודש ינואר 2016.

בכתב התשובה נטען כי קיים סכסוך עם משפחת המתלונן ומסוכנות גבוהה ל"חיסול חשבונות" ולפיכך קיימת סכנה ממשית לשלום העותר ביציאה לחופשה, יציאה לה מתנגדים גורמי המודיעין.

באשר ליציאה לטיפולים פרטיים נטען, כי אין לאפשר אותם הן מטעמי שוויון בין האסירים, הן בשל היתכנות סיבוכים לאחר הניתוח אשר יצריכו המשך טיפול אשר המר"ש לא יוכל לעמוד בו, והן נטען כי אין דחיפות ביצוע ההליך הרפואי.

עוד עדכן המשיב, כי פנה בקביל למרפאת בית החולים בלינסון על מנת לבדוק אם ניתן לקבל מועד מוקדם יותר לניתוח.

במהלך הדיון הוצג בפניי מידע מודיעיני.

חלקו של המידע הינו ישן וחלקו אינו כזה. יחד עם זאת סבורני, כי גם המידע שאינו מן העת האחרונה הינו מידע אשר לא פג תוקפו חרף העובדה כי אין המדובר במידע מן העת האחרונה.

באשר לטיפול הרפואי, נקבע על ידי ביהמ"ש העליון כי כליאתו של אסיר אינה שוללת את זכויות היסוד המוקנות לכל אדם אלא שהמאסר עצמו משעה חלק מיכולותיו של האסיר לממש חירויות אלה ובאשר להקף זכותו של אסיר לבחור את הרופא שיטפל בו, נקבע על ידי כב' השופט מצא בע"א 4/82 **מדינת ישראל נ' תמיר**, פ"ד לז(3) 204, כי זכותו של האסיר לבחור טיפולים רפואיים שמורה לו כל עוד אין קיומה נוגדת חובתם של שלטונות שב"ס לקיים שלילת חופש הטמעה הימנו וכי יש לבחון את חומרת המחלה והסכנה לבריאותו של האסיר, קיומן של דרכי טיפול שונות, וכיוצא בזה.

למקרא המידע המודיעיני בעניינו של העותר, סבורני, כי התנגדות המשיב להוציאו לחופשות בדין יסודה.

באשר ליציאתו של העותר לטיפול רפואי פרטי, מעבר לעובדה כי לא ניתן להוציאו לטיפול כזה, נוכח העובדה כי אינו משולב בסבב חופשות והוצאה בליווי עלולה לסכן הן אותו, הן את צוות הליווי והן אזרחים, הרי שמדובר בניתוח שאינו מציל חיים אלא ניתוח שאף אזרחים שאינם נמצאים במשמורת שב"ס ממתנים לביצועו זמן ממושך.

יחד עם זאת, מתבקש המשיב לבחון אפשרות להקדים מועד הניתוח אף באמצעות פנייה לבתי חולים אחרים, כפי שעשה בפנייתו לבית החולים בלינסון.

בכפוף לאמור העתירות נדחות.

ניתנה והודעה היום ט"ז אלול תשע"ד, 11/09/2014 במעמד הצדדים.

מיכל ברנט, שופטת

עמוד 2

